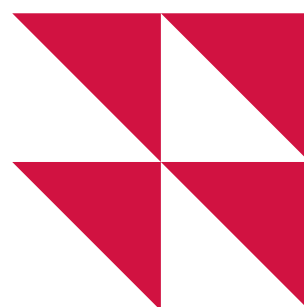

Newsletter

NUMER 1/2025

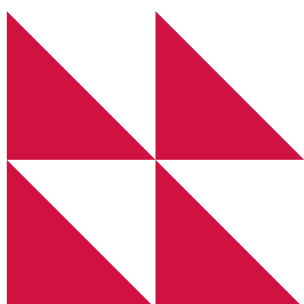
W tym wydaniu:

Podatki:

- **Podatek od nieruchomości 2025** – kluczowe zmiany

Prawo:

- **Przedawnienie roszczeń z tytułu umowy** o dzieło a zawezwanie do próby ugodowej
- **Dyrektywa o Transparentnych Warunkach Pracy** – duże zmiany na rynku pracy
- **Wiarygodność finansowa kontrahentów** – gdzie szukać rzetelnych informacji?

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI 2025

– KLUCZOWE ZMIANY

Od 1 stycznia 2025 roku weszły w życie istotne zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Nowelizacja ma na celu doprecyzowanie definicji kluczowych pojęć – „budynek” i „budowla” – bez konieczności odwoływania się do regulacji spoza prawa podatkowego. Dodatkowo ustawodawca sprecyzował katalog obiektów klasyfikowanych jako budowle, uwzględniając je bezpośrednio w przepisach podatkowych.

Nowa definicja budynku

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami, za budynek uznaje się obiekt spełniający następujące warunki:

- został wzniesiony w wyniku robót budowlanych,
- posiada instalacje umożliwiające jego użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem,
- jest trwale związane z gruntem,
- jest wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych,
- posiada fundamenty oraz dach.

Jednocześnie nowe przepisy wyłączają z tej definicji obiekty przeznaczone do przechowywania materiałów sypkich, kawałkowych, ciekłych lub gazowych, w których podstawowym parametrem technicznym określającym przeznaczenie jest pojemność.

Zmiany te mają na celu zwiększenie precyzji przepisów podatkowych, co powinno przyczynić się do ich jednolitej interpretacji i ułatwić ich stosowanie zarówno podatnikom, jak i organom administracyjnym.

Nowa definicja budowli – kluczowe zmiany w podatku od nieruchomości 2025

W znowelizowanej ustawie o podatkach i opłatach lokalnych precyzyjnie określono, jakie obiekty kwalifikują się jako budowle. Zgodnie z nowymi przepisami, za budowlę uznaje się:

- Obiekty niebędące budynkami, wymienione w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami umożliwiającymi ich użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem.

- Elektrownie – wiatrowe, jądrowe, fotowoltaiczne, a także biogazownie, magazyny energii, kotły, piece przemysłowe, koleje linowe, wyciągi narciarskie i skocznie narciarskie – przy czym za budowlę uznaje się jedynie ich części budowlane.
- Urządzenia budowlane, takie jak przyłtacza oraz instalacje techniczne, w tym służące do oczyszczania lub gromadzenia ścieków, jeśli są bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem i niezbędne do ich użytkowania.
- Urządzenia techniczne, które nie mieszczą się w powyższych kategoriach – ale wyłącznie w zakresie ich części budowlanych.
- Fundamenty pod maszyny i urządzenia techniczne, jeśli stanowią odrębne technicznie elementy obiektów użytkowych.

Co istotne, powyższe obiekty uznaje się za budowlę pod warunkiem, że powstały w wyniku robót budowlanych, nawet jeśli stanowią część obiektu nieuwzględnionego w ustawie.

Niejasności w definicji budowli i problem trwałego związania z gruntem

Pomimo wprowadzenia nowych regulacji, przepisy nadal nie precyzują jednoznacznie, które elementy wskazanych obiektów należy uznać za ich części budowlane. To rodzi wątpliwości interpretacyjne, które mogą prowadzić do dalszych sporów podatkowych. Jeszcze większym problemem pozostaje definicja trwałego związania z gruntem, która od lat budzi kontrowersje. Nowelizacja wprowadza nową interpretację tego pojęcia, zgodnie z którą trwałe związanie oznacza takie połączenie obiektu budowlanego z podłożem, które zapewnia jego stabilność oraz odporność na czynniki zewnętrzne niezależne od działań człowieka. Kryterium to ma przeciwdziałać zniszczeniu, przemieszczeniu lub przesunięciu obiektu na inne miejsce.

Zgodnie z nowymi regulacjami, w przypadku obiektów kontenerowych, masztów antenowych, tablic reklamowych, urządzeń reklamowych, oświetlenia zewnętrznego, instalacji przemysłowych oraz urządzeń technicznych, opodatkowaniu jako budowle będą podlegały tylko te, które spełniają warunek trwałego związania z gruntem.

Nowe podejście kontra dotychczasowe orzecznictwo

Nowa definicja trwałego związania z gruntem znacząco różni się od dotychczasowej interpretacji, ugruntowanej w orzecznictwie sądów administracyjnych. Wcześniej za trwałe związanie uznawano posiadanie fundamentów osadzonych poniżej poziomu gruntu oraz ściśle, stabilne, sztywne powiązanie obiektu z tymi fundamentami. Obecnie kluczowe stało się kryterium odporności na czynniki zewnętrzne, co może prowadzić do rozbieżnych interpretacji w praktyce podatkowej.

Wprowadzone zmiany mają na celu uporządkowanie przepisów i ujednolicenie stosowania prawa podatkowego. Jednak brak jednoznacznych wytycznych w zakresie części budowlanych budowli oraz nowe, nie do końca precyzyjne kryterium trwałego związania z gruntem mogą nadal stanowić przedmiot sporów między podatnikami a organami podatkowymi.

Nowa klasyfikacja budowli w podatku od nieruchomości 2025

Nowelizacja ustawy o podatkach i opłatach lokalnych precyzuje katalog obiektów uznawanych za budowle. Obejmuje on m.in. obiekty sportowe, takie jak amfiteatry, stadiony oraz odkryte obiekty sportowe. W skład budowli wchodzi również infrastruktura wodnej i kanalizacyjnej, w tym zbiorniki retencyjne, hale technologiczne oraz urządzenia oczyszczalni ścieków, takie jak osadniki, reaktory biologiczne i przepompownie.

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI 2025
– KLUCZOWE ZMIANY

Za budowle uznaje się także obiekty magazynowe przeznaczone do składowania materiałów sypkich, ciekłych i gazowych, jeśli ich kluczowym parametrem jest pojemność. Nowelizacja obejmuje również infrastrukturę drogową i kolejową, w tym drogi, wjazdy, zatoki parkingowe oraz tory kolejowe z elementami technicznymi.

Wśród budowli znalazły się także zapory, śluzy, wały przeciwpowodziowe, a także infrastruktura telekomunikacyjna i elektroenergetyczna, obejmująca maszty antenowe, linie kablowe i wodociągi. Do budowli zaliczono również elementy portów i lotnisk, jak przystanie, mola, falochrony, pasy startowe i płyty lotniskowe, a także mosty, wiadukty, tunele oraz ogrodzenia i składowiska odpadów. Nowe przepisy obejmują również wolnostojące tablice reklamowe, instalacje przemysłowe oraz konstrukcje specjalistyczne, takie jak chłodnie kominowe, wagi kolejowe czy skocznie narciarskie.

Choć nowa klasyfikacja ma ułatwić interpretację przepisów, wciąż mogą pojawiać się wątpliwości, zwłaszcza w zakresie trwałego związania obiektu z gruntem, co może prowadzić do dalszych sporów podatkowych.

Twój kontakt:

Agata Wleklińska
doradca podatkowy
agata.wleklinska@ecovis.pl

PRZEDAWNNIENIE ROSZCZEŃ Z TYTUŁU UMOWY O DZIEŁO A ZAWEZWANIE DO PRÓBY UGODOWEJ

Przedawnienie roszczeń z tytułu umowy o dzieło a zawezwanie do próby ugodowej

Umowa o dzieło to jedna z najczęściej wybieranych form współpracy, szczególnie w sektorach takich jak budownictwo, sztuka czy IT. W ramach tego kontraktu jedna strona – wykonawca – zobowiązuje się do realizacji konkretnego dzieła, natomiast druga – zamawiający – ma obowiązek je odebrać oraz zapłacić uzgodnione wynagrodzenie. Warto jednak pamiętać, że prawa wynikające z umowy o dzieło nie są nieograniczone w czasie. Roszczenia zarówno o zapłatę wynagrodzenia, jak i o ewentualne odszkodowanie, podlegają przedawnieniu, co istotnie wpływa na możliwość ich dochodzenia na drodze prawnej.

Case Study: Przedawnienie roszczeń w umowie o dzieło

Spółka A zawarła ze spółką B umowę o dzieło, które miało zostać ukończone i oddane do 31 października 2022 r. Mimo upływu terminu dzieło nie zostało wykonane w całości, a jego część zawierała istotne wady, które nie zostały usunięte. W związku z tym zamawiający, Spółka A, zdecydowała się dochodzić roszczeń od wykonawcy, składając 31 grudnia 2024 r. zawezwanie do próby ugodowej. Termin posiedzenia pojednawczego został wyznaczony na 31 marca 2025 r. Wobec tego powstaje pytanie: kiedy dokładnie dojdzie do przedawnienia roszczeń Spółki A wobec wykonawcy?

Zasady ogólne dotyczące przedawnienia roszczeń z umowy o dzieło

Zgodnie z art. 646 Kodeksu cywilnego (k.c.) roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła. Jeżeli jednak dzieło nie zostało oddane, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym – zgodnie z postanowieniami umowy – miało zostać oddane.

W analizowanym przypadku oznacza to, że bieg przedawnienia rozpoczął się 31 października 2022 r.

Co więcej, na mocy art. 118 zd. 2 k.c. koniec terminu przedawnienia przypada zawsze na ostatni dzień roku kalendarzowego, w którym mija dwuletni okres. Dlatego w tym przypadku termin przedawnienia upływałby z końcem 2024 r.

Zawieszenie biegu przedawnienia

W jaki sposób zawezwanie do próby ugodowej wpływa na przedawnienie roszczeń?

Warto pamiętać, że istnieją mechanizmy pozwalające „wydłużyć” termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o dzieło. Jednym z takich mechanizmów jest wystąpienie z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej. W świetle znowelizowanego z dniem 30 czerwca 2022 r. art. 121 pkt 6 k.c., rozpoczęty bieg przedawnienia ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania pojednawczego. To istotna zmiana w porównaniu z wcześniejszym stanem prawnym, kiedy to zawezwanie do próby ugodowej przerywało bieg przedawnienia, powodując rozpoczęcie biegu tego terminu od nowa po zakończeniu postępowania. Obecnie zawieszenie oznacza, że czas, który pozostał do końca terminu przedawnienia, „zatrzymuje się” na czas trwania postępowania pojednawczego, a po jego zakończeniu bieg terminu jest kontynuowany.

Problemy praktyczne w obliczaniu biegu przedawnienia po zakończeniu postępowania pojednawczego

Wątpliwości dotyczące obliczania czasu pozostałego do przedawnienia W praktyce stosowania znowelizowanych przepisów art. 121 pkt 6 k.c. pojawiają się problemy interpretacyjne dotyczące obliczania czasu pozostałego do przedawnienia po zakończeniu postępowania pojednawczego. Trudności

te są szczególnie widoczne w sytuacjach, gdy wniosek o zawezwanie do próby ugodowej został złożony pod koniec roku kalendarzowego, w którym pierwotnie miał upłynąć termin przedawnienia, a samo posiedzenie pojednawcze zostało wyznaczone na kolejny rok. W tym kontekście wykształciły się dwa rozbieżne poglądy:

Pierwszy pogląd: kontynuacja pierwotnego terminu

Zgodnie z tym podejściem, po zakończeniu postępowania pojednawczego, bieg przedawnienia trwa dokładnie tyle, ile wynosił czas pozostały do jego upływu w chwili złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Na przykład, jeżeli wniosek został złożony 31 grudnia 2024 r., a posiedzenie pojednawcze odbyło się 31 marca 2025 r., to bieg przedawnienia został zawieszony na okres trzech miesięcy. Po zakończeniu postępowania, termin przedawnienia „przedłużyłby” się tylko o jeden dzień, który upływałby natychmiast po zakończeniu zawieszenia – w tym przypadku 1 kwietnia 2025 r. Taka interpretacja jest korzystna dla wykonawcy, ograniczając czas na podjęcie działań przez zamawiającego (wierzyciela).

Drugi pogląd: zasada ogólna koniec roku kalendarzowego

Drugi pogląd odwołuje się do art. 118 zd. 2 k.c., który wskazuje, że koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego. Zgodnie z tą interpretacją, jeżeli wniosek został złożony pod koniec roku, bieg terminu przedawnienia – po zakończeniu zawieszenia – należy przesunąć na koniec kolejnego roku kalendarzowego. W omawianym przykładzie, nawet jeśli wniosek został złożony 31 grudnia 2024 r., a posiedzenie odbyło się 31 marca 2025 r., to wierzyciel miałby czas na działania aż do 31 grudnia 2025 r. Taka interpretacja jest bardziej korzystna dla zamawiającego (wierzyciela), wydłużając czas na dochodzenie roszczeń.

Podsumowanie

W chwili obecnej nie ma jeszcze rozstrzygnięcia sądowego, które rozwiłoby te wątpliwości. Brak jednoznacznej interpretacji powoduje, że zarówno wykonawcy, jak i zamawiający muszą działać ostrożnie, planując swoje kroki prawne. Tym bardziej, że dwuletni okres przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o dzieło to stosunkowo krótki czas, a mechanizmy pozwalające na jego przedłużenie, jak chociażby wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, nastrożają dodatkowych wątpliwości interpretacyjnych.

Z biznesowego punktu widzenia zarządzanie roszczeniami i terminami przedawnienia powinno być elementem strategii ryzyka w relacjach kontraktowych. Niedopilnowanie tych kwestii może prowadzić do znaczących strat finansowych, a także osłabienia relacji z kontrahentami. Zarówno zamawiający, jak i wykonawcy powinni wdrożyć wewnętrzne procedury, które pozwolą na bieżące monitorowanie realizacji umów, a w razie opóźnień lub problemów – na szybkie podejmowanie odpowiednich działań prawnych.

Zamawiający, który zdecyduje się na zawezwanie do próby ugodowej i tym samym zawiesi bieg przedawnienia, powinien niezwłocznie po zakończeniu postępowania pojednawczego podjąć dalsze działania, jak złożenie pozwu, aby uniknąć ryzyka utraty roszczeń. Warto również uwzględnić, że opóźnienia w dochodzeniu roszczeń mogą wpływać na płynność finansową przedsiębiorstwa. Brak podjęcia działań w odpowiednim czasie nie tylko komplikuje sytuację prawną, ale także może ograniczyć dostęp do środków, które mogłyby zostać przeznaczone na rozwój działalności. W świetle tego, firmy powinny inwestować w szkolenia prawne i doradztwo w zakresie zarządzania kontraktami, co pozwoli im nie tylko unikać ryzyk, ale także skuteczniej zabezpieczać swoje interesy w relacjach z partnerami biznesowymi.

Twój kontakt:

Justyna Bartnik
radca prawny
justyna.bartnik@ecovis.pl

DYREKTYWA O TRANSPARENTNYCH WARUNKACH PRACY

– DUŻE ZMIANY NA RYNKU PRACY

Dyrektywa unijna 2023/970 z 10 maja 2023 r. dotycząca jawności wynagrodzeń (tzw. dyrektywa płacowa lub dyrektywa o równości wynagrodzeń) stanowi przełomowe rozwiązanie na rynku pracy. Choć państwa członkowskie mają czas na wdrożenie przepisów do 7 czerwca 2026 r., już teraz wielu pracodawców wyraża obawy związane z implementacją nowych regulacji do polskiego porządku prawnego. Jakie zmiany niesie ze sobą dyrektywa i jak wpłynie na rynek pracy?

Istota Dyrektywy o Równości Wynagrodzeń

Jednym z kluczowych założeń Unii Europejskiej jest stworzenie systemu pracowniczego opartego na równych i godnych warunkach zatrudnienia. Główne cele dyrektywy unijnej 2023/970 obejmują:

- Równe wynagrodzenie – zapewnienie wszystkim pracownikom jednakowych płac za tę samą pracę lub pracę o porównywalnej wartości, niezależnie od płci, w celu eliminacji dyskryminacji w zatrudnieniu.
- Dostęp do informacji o wynagrodzeniach – zwiększenie świadomości pracowników na temat wysokości swoich zarobków w porównaniu z innymi osobami wykonującymi tę samą pracę.
- Jawność wynagrodzeń – kontrola poziomu wynagrodzeń kobiet i mężczyzn wykonujących tę samą pracę lub pracę o tej samej wartości.
- Obowiązki sprawozdawcze pracodawców – wprowadzenie corocznego obowiązku publikowania raportów dotyczących struktury wynagrodzeń przez firmy zatrudniające ponad 250 pracowników.
- Raportowanie różnic płacowych – eliminacja rozbieżności w wynagrodzeniach między płciami poprzez obowiązek przejrzystego raportowania.
- Odszkodowania dla poszkodowanych – umożliwienie pracownikom dochodzenia rekompensaty w przypadku stwierdzonej dyskryminacji płacowej.

Luka Płacowa – Podstawowe Informacje

Zgodnie z dyrektywą płacową, pracodawcy są zobowiązani do dostarczania szczegółowych raportów dotyczących warunków wynagradzania organowi monitorującemu wyznaczonemu przez

państwo członkowskie.

Co powinno znaleźć się w takim raporcie?

- Luka płacowa ze względu na płeć,
- Luka płacowa ze względu na płeć w formie składników uzupełniających lub zmiennych,
- Mediana luki płacowej ze względu na płeć,
- Mediana luki płacowej ze względu na płeć w formie składników uzupełniających lub zmiennych,
- Odsetek pracowników płci żeńskiej i męskiej otrzymujących składniki uzupełniające lub zmienne,
- Odsetek pracowników płci żeńskiej i męskiej w każdym *kwartyle wynagrodzenia,
- Luka płacowa ze względu na płeć wśród pracowników w podziale na kategorie pracowników, według zwykłej podstawowej płacy godzinowej lub miesięcznej oraz składników uzupełniających lub zmiennych.

Obowiązki Sprawozdawcze

- Pracodawcy zatrudniający 250 pracowników lub więcej powinni do 7 czerwca 2027 r., a następnie co roku przekazywać stosowne sprawozdania z monitorowania.
- Pracodawcy zatrudniający od 150 do 249 pracowników mają obowiązek złożyć pierwszy raport również do 7 czerwca 2027 r., ale kolejne raporty mogą być składane co trzy lata.
- Firmy zatrudniające od 100 do 149 pracowników muszą zrealizować pierwszy obowiązek sprawozdawczy do czerwca 2031 r.
- Przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 100 pracowników nie mają obowiązku sprawozdawczego, choć mogą go realizować dobrowolnie.

Luka płacowa istnieje, jeśli różnica średniego poziomu wynagrodzenia między pracownikami płci żeńskiej i męskiej wynosi ponad 5%.

Ochrona Praw Pracownika

Pracownicy, którzy doświadczą naruszenia zasady równości wynagrodzeń, mają prawo do podjęcia działań prawnych w celu egzekwowania swoich uprawnień. Procedury sądowe powinny być łatwe

dostępne zarówno dla pracowników, jak i osób reprezentujących ich interesy. Istotne jest również to, że możliwość dochodzenia roszczeń obowiązuje także po zakończeniu stosunku pracy, w ramach którego miało miejsce naruszenie.

Kary Przewidziane przez Dyrektywę o Równości Wynagrodzeń

Państwa członkowskie zobowiązane są do wprowadzenia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za naruszenie zasady równości wynagrodzeń. Kary te powinny działać prewencyjnie, szczególnie wobec pracodawców dopuszczających się wielokrotnych naruszeń. Sankcje obejmują przede wszystkim grzywny, których wysokość określana jest na poziomie krajowym.

Kontrowersje Związane z Poselskim Procesem Legislacyjnym

Jawność wynagrodzeń to wciąż temat tabu w polskim społeczeństwie – zarówno wśród pracowników, jak i pracodawców. W Polsce nie przyjęła się jeszcze praktyka otwartego informowania o wynagrodzeniach, co sprawia, że wdrożenie dyrektywy może napotkać opór. Obecnie w Sejmie trwają prace nad nowelizacją Kodeksu pracy, mającą na celu implementację dyrektywy. Projekt ustawy budzi wiele kontrowersji. Część ekspertów podkreśla, że wynagrodzenia objęte są tajemnicą, co chroni konkurencyjność firm. Inni specjaliści zwracają jednak uwagę, że proces legislacyjny powinien przebiegać w trybie rządowym, co pozwoliłoby na dokładniejsze przeanalizowanie i uregulowanie potencjalnych problemów. Poselski tryb uchwalania zmian oceniany jest jako pospieszny, co może skutkować powstaniem luk prawnych.

Twój kontakt.

*Agnieszka Słowikowska
radca prawny
agnieszka.slowikowska@ecovis.pl*

*Kwartyle to sposób podziału zarobków na cztery równe grupy, z których każda obejmuje 25% wszystkich wartości. Dzięki temu możemy precyzyjnie określić strukturę wynagrodzeń w danej grupie zawodowej. Analiza kwartylowa pozwala lepiej zrozumieć rozkład wynagrodzeń i ocenić, jak dane stanowisko czy branża kształtują poziomy płac w różnych przedziałach.

WIARYGODNOŚĆ FINANSOWA KONTRAHENTÓW – GDZIE SZUKAĆ RZETELNYCH INFORMACJI?

W świecie biznesu zdolność do oceny wiarygodności płatniczej partnerów handlowych jest kluczowa dla stabilności finansowej firm i instytucji. Przedsiębiorcy mają dziś dostęp do wielu narzędzi umożliwiających weryfikację kondycji finansowej kontrahentów oraz ich historii zadłużenia.

Jednym z podstawowych źródeł informacji jest Krajowy Rejestr Zadłużonych (KRZ), w którym można sprawdzić umorzone postępowania egzekucyjne. Z kolei Repozytorium Dokumentów Finansowych (RDF) pozwala na ocenę ogólnej sytuacji finansowej podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS).

Istotną rolę w gromadzeniu i udostępnianiu danych o zadłużeniu odgrywają również biura informacji gospodarczej (BIG), potocznie nazywane rejestrami długów. BIG-i działają na podstawie Ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, w której określono zasady przekazywania, przechowywania i ewentualnego usuwania danych dotyczących zadłużeń.

To wyspecjalizowane instytucje działające w formie spółek akcyjnych, które dostarczają kluczowe informacje zarówno o przedsiębiorcach, jak i osobach fizycznych. Dzięki nim firmy mogą skuteczniej minimalizować ryzyko współpracy z nierzetelnymi kontrahentami i unikać problemów związanych z niewypłacalnością.

Weryfikacja wiarygodności finansowej to dziś nie tylko kwestia ostrożności, ale fundament odpowiedzialnego zarządzania biznesem. Warto jednak wiedzieć, że ustawa wprowadza szereg wymogów, które mają chronić konsumentów przed nieuzasadnionym wpisywaniem do rejestru.

Kiedy informacje o zadłużeniu trafiają do BIG?

Przekazanie informacji o zadłużeniu do biura informacji gospodarczej (BIG) wymaga spełnienia określonych warunków ustawowych. Kluczowym krokiem jest wcześniejsze wysłanie dłużnikowi wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze wpisania go do rejestru dłużników w konkretnym biurze. W przypadku konsumentów minimalna kwota zaległości wynosi 200 zł, a od terminu płatności musi upłynąć co najmniej 30 dni.

Dodatkowo wierzyciel zobowiązany jest do zachowania miesięcznego okresu oczekiwania od dnia wysłania wezwania – dopiero po tym czasie może przekazać dane o zadłużeniu do BIG.

Dla przedsiębiorców, czyli dłużników niebędących konsumentami, ustawodawca przewidział wyższy próg kwotowy – co najmniej 500 zł zaległości. W obu przypadkach wierzyciel musi także dopełnić obowiązku poinformowania dłużnika, dostarczając zawiadomienie listownie, osobiście lub na adres do doręczeń elektronicznych, jeśli taki został zgłoszony w oficjalnej bazie. Spełnienie tych warunków jest niezbędne, aby wpis o zadłużeniu mógł legalnie trafić do rejestru BIG, gdzie będzie widoczny dla potencjalnych kontrahentów i instytucji finansowych.

Jak przebiega procedura i co musi zawierać wezwanie do zapłaty?

Wezwanie do zapłaty to kluczowy element procedury zgłaszania zobowiązania do biura informacji gospodarczej (BIG). Dokument ten musi jasno określać kwotę zadłużenia, podstawę prawną (np. umowę, fakturę) oraz zawierać wyraźne ostrzeżenie, że w przypadku braku uregulowania należności w wyznaczonym terminie, dane dłużnika zostaną przekazane do BIG.

Jeśli dłużnik nie ureguje zobowiązania lub wierzyciel uzna, że dług faktycznie istnieje – nawet mimo częściowego sprzeciwu dłużnika – może on zgłosić zadłużenie do rejestru. Co istotne, przepisy zobowiązują wierzyciela do uwzględnienia w zgłoszeniu także ewentualnych zastrzeżeń dłużnika dotyczących istnienia lub wysokości zobowiązania. Takie rozwiązanie ma na celu zapewnienie rzetelności danych i ochronę dłużników przed jednostronnym przedstawieniem sprawy, szczególnie w sytuacji, gdy dług jest przedmiotem sporu sądowego.

Przestrzeganie tych zasad jest niezbędne, by proces wpisania dłużnika do rejestru BIG odbywał się zgodnie z obowiązującym prawem i zachowywał równowagę interesów obu stron.

Jak przebiega procedura i co musi zawierać wezwanie do zapłaty?

Wezwanie do zapłaty to kluczowy etap przed przekazaniem informacji o zadłużeniu do biura informacji gospodarczej (BIG). Dokument ten musi zawierać precyzyjne określenie kwoty zadłużenia, podstawę prawną (np. fakturę lub umowę) oraz jednoznaczne ostrzeżenie, że brak uregulowania należności w wyznaczonym terminie skutkować będzie wpisaniem dłużnika do rejestru BIG.

Jeżeli dłużnik nie ureguje zobowiązania w określonym czasie lub wierzyciel uzna, że zadłużenie faktycznie istnieje – nawet w przypadku częściowego sprzeciwu dłużnika – może on zgłosić dane do rejestru. Co istotne, przepisy nakładają na wierzyciela obowiązek przekazania do BIG również ewentualnych zastrzeżeń dłużnika dotyczących istnienia lub wysokości długu. Ma to na celu zapewnienie rzetelności zgromadzonych informacji i ochronę przed jednostronnym przedstawieniem sytuacji, zwłaszcza jeśli sprawa jest przedmiotem sporu sądowego. Przestrzeganie tych procedur gwarantuje, że proces wpisania dłużnika do rejestru BIG odbywa się zgodnie z prawem, z poszanowaniem zarówno interesów wierzyciela, jak i praw dłużnika.

Podsumowanie

Biura informacji gospodarczej odgrywają kluczową rolę w obrocie gospodarczym, umożliwiając wierzycielom ocenę rzetelności płatniczej kontrahentów oraz zapewniając konsumentom i przedsiębiorcom dostęp do informacji o ich ewentualnych zaległościach. Ustawa o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych precyzyjnie reguluje obowiązki wierzycieli w zakresie prawidłowego przekazywania i aktualizowania danych. Jednocześnie zapewnia dłużnikom możliwość kontroli i obrony przed ewentualnymi nieścisłościami. Dzięki tym regulacjom cały proces, mimo ingerencji w sferę prywatności finansowej, podlega ścisłym procedurom ochronnym, co sprzyja większej transparentności i uczciwości w relacjach biznesowych. Efektem funkcjonowania BIG jest bezpieczniejsze środowisko gospodarcze, w którym uczestnicy rynku mogą podejmować świadome decyzje, minimalizując ryzyko współpracy z nierzetelnymi podmiotami.

Twój kontakt:

*Michał Sobolewski
radca prawny
michal.sobolewski@ecovis.pl*

MASZ PYTANIA?

SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI!

ECOVIS LEGAL POLAND

Multan, Pruś i Wspólnicy Kancelaria Prawna i Podatkowa sp.j.

ul. Bobrowiecka 8
00-728 Warszawa
+ 48 690 050 362

email: warsaw-law@ecovis.pl

www.facebook.com/EcovisLegalPoland

www.linkedin.com/company/ecovis-legal-poland/

www.ecovislegal.pl

Już ponad

+11 tys.

specjalistów z zakresu prawa,
podatków oraz finansów

w ponad

90

krajach świata, to potężna
grupa wsparcia.

